

Voordrachtfestival

School: SSgN
Gezien op: 21 maart 2025
Door: Manon Emons

Het SSgN pakt groots uit in de voorstelling over *Je moerstaal*, met een levend woordenboek, zang, dans én een live band

‘Ik ben de Dikke van Dale en dit is mijn woordenboek,’ een dame komt op, ze leunt zwaar op een wandelstok. Ze roept ‘prachtige’ woorden op. Leerlingen in witte pakken met het betreffende woord erop stappen uit de coulissen of vanuit de zaal het podium op en vertellen hoe ze staan vermeld in dat woordenboek. Het zijn bestaande, bekende woorden, zoals neusdruppels (hatsjoe), wasmachine, inslapen, horloge. Als er plots iets misgaat en iemand ‘ooooh’ uitroept, komt er weer een woord aangewandeld. Maar ‘ooooh’, en later ‘tssss’, zijn klanken en geen echte woorden, en horen dus niet in haar woordenboek thuis, oordeelt mevrouw van Dale. Als er dan ook nog een ‘yusu’ en een ‘fissa’ het podium op komen, is de chaos compleet.

Het Voordrachtfestival

Het SSgN speelt de voorstelling tijdens het 38^e Voordrachtfestival. De Lindenberg nodigt Nijmeegse middelbare scholen jaarlijks uit om zelf een voorstelling te maken en deze op het grote podium te laten zien. De inspiratiebron is altijd het thema van de Boekenweek en dat is dit jaar *Je moerstaal*. Een van de betrokken docenten vertelt: ‘SSgN doet veel aan kunst en cultuur. We werken met Masterclasses en een daarvan is het Voordrachtfestival. In oktober is de groep gestart met losse scènes bouwen, onderzoekjes eigenlijk naar het thema. We hebben het gehad over dialecten, straattaal, betekenis van woorden, lichaamstaal.’

Het is een grote groep dit jaar. ‘Zestien leerlingen, degenen met de witte pakken, vormen de vaste basis, zij hebben het stuk gemaakt. Daarnaast zijn er dansers ingevlogen en een band. In totaal hebben er 28 leerlingen van alle jaarlagen meegewerkt aan het stuk.’ Trots vervolgt ze: ‘Bij die groep van zestien zitten leerlingen met ervaring, maar ook veel leerlingen die vandaag voor het eerst op het podium staan, dat doen ze zo knap!’

Taal als een echo van woorden

Een speler komt op: ‘Klanken zijn dan misschien geen woorden, maar ze worden wel veel gebruikt, door mensen én door dansers. Boem, pats, snap je?’ Een dans volgt. Even later. ‘Klanken worden gebruikt om emoties te uiten en zijn dus zeer waardevol voor de taal.’

Dan volgt een lied met straattaal en een Straattaal Lingo – heel grappig gedaan! - waarin we leren dat Fissa een feestje is en Yusu serieus. Mevrouw van Dale begint zich langzaam af te vragen of ze niet een tikje verouderd is...

Er volgt nog een lied met zinnen als 'Voor alles is een woord, er is zelfs een woord voor *niks*'. Er wordt gespeeld met verschillende talen, er wordt fantastisch gedanst en de cast zingt mee op *écoutez-moi* van Claude, met bijpassende gebaren.

Hèhè

De Dikke van Dale begint het te begrijpen. 'Lichaamstaal, gebarentaal en iedere andere vorm van taal is belangrijk om te communiceren, maar ook om jezelf te uiten'. 'Hèhè', roept de boekenlegger. De band sluit de voorstelling af. Ontzettend goed gedaan! Mooi rond verhaal en wat een hoop talent en creativiteit op het podium. Het SSgN is van de kunst en cultuur, en dat is overduidelijk te zien.

'Dit is mijn taal, ik kan niet denken zonder haar. Zij is een oude stille stem, wij wonen in elkaar. Dit is mijn moerstaal.'